

— Нѣма я! Кждѣ ли е отишла? Я какво хубаво алено парцалче! Ще го скрия, на моята кукла ще стане хубава рокличка. (Скрива го).

(Влиза Милка).

Невѣнка. Да ви обере нѣкой, нѣма никой да усѣти.

Милка. Какво да сторя? Самичка съмъ у дома. Ходихъ за вода, за да си окжпя бебето.

Невѣнка. Що не ми дойдешъ нѣкой день на гости. Затѣжихъ се за тебъ. Па да се събератъ и нашитѣ бебенца, да си поиграятъ . . .

Милка. Да знаешъ, сестричке, каква красива рокличка ще уشيا за моето Вѣрче . . . Чакай да ти покажа копринения платъ! . . . (търси го). Ахъ, Госпиди, кждѣ ли съмъ го оставила?! . . .

Невѣнка. Трѣбва да си го изгубила нѣкждѣ.

Милка. Не може да бжде. Тукъ го оставихъ. Невѣнке, ти се червишъ, да не си го скрила? . . .

Невѣнка. Не съмъ го и виждала.

Милка. Позволи ми да потърся у тебе, за да се увѣря.

Невѣнка. На, търси! . . .

милка. (Търси на всѣкждѣ . . . и едва въ общата ѝ го намѣрва. Взема го). Това какво е?

Невѣнка. То си е мое. На пѣтя го намѣрихъ.

Милка. Какъ не те досрамя да крадешъ?

Невѣнка. (Засрамена). Азъ го намѣрихъ . . . Не ме ли вѣрвашъ . . . Нѣма да играя съ тебе . . . Сбогомъ . . .

Милка. Иди си съ здраве! (Невѣнка си отива съ сълзи на очи). Ахъ, милото ми Вѣрче, безъ рокличка щѣше да останешъ! Наспа ли се, кино? Ела сега да отидемъ въ градинката. Съ цвѣтя ще те нажитя, пѣсни ще ти попѣя . . . (Излиза).

Ал. Ивановъ.